

PIŠETA IN UREJUJETA:
Lojze Košorok
in Pavla Gruden

Kar po domače ...

Bilo bi zelo nevarno če bi se zdaj ko so Carter, Begin in Sadat podpisali mirovno pogodbo, zazibali v brezbrinjnost misleč, da "za enkrat svetu ne preti nobena nevarnost. In da bo vse po starem, če da je boljše takot kot pa vojna.

Pametni ljudi si vojne seveda ne žele toda pustiti vse tako kot je bo navedlo človeštvo, da se uniči brez vojne. Ni da imamo samo inflacijo in korupcijo, premagati bomo morali tudi narkomanijo, erotomanijo, pornografijo, depresijo, in celo birokracijo, ki skoraj vsakemu človeku otežuje življenje.

Res, da je lov na UFO, po našem NLP, zelo zanimiv, da je postaja na lumi uspeh, da elektronski možgani olajšuje razumsko delo, da so uvrščen, neurvišenost in samoupravljanje odlični koraki k zboljšanju gospodarsko-političnih zadev. Nad vse važna so raziskovanja narmedincinskem polju,

da so sonde napravili neznanski velik korak v lovu na raziskovanje drugih planetov in da je okuženost zemlje eno poglavitnih vprašanj v borbi za obstanek našega planeta. Vse to vodi k napredku človeštva.

Bodoče človeško življenje v epruvetah je človeka "dvignilo" skoraj do božanstva, da so pokojniki, ki so legli k počitku v led na lastno odločitev v misli da drže smrt za rep, velike skrivnosti, ki bo pokazala svojo resnico šele v daljni bodočnosti jedrske energije, ker ta lahko požene svet v tisti nered vesoljstva o katerem govorji sveto pismo na prvi strani. In da bo biološka revolucija, če znanstveniki ne bodo znali brzati svoje fantazije, iz ljudi napravila počasti.

Res je, da človeštvo živi že v tako ogromni neskladnosti z naravo, da ni nič čudnega če mnogi veruem rešitev, ki naj bi prišla z nekega sosednjega planeta. Če ne bo neka sila ustavila nad vse razbrezdanjo človeško fantazijo, ki posega že izven narave, nas bo končna stvarnost pognala z jedrsko energijo v popolno pozabo. In le še po tak dolgi dobi, ki jo smemo imenovati večnost se bo začela ponovna evolucija: iz nereda našega sveta v

nov živiljeni red. Kakšna bodo to noa bitja to nam je pravzaprav čisto vseeno. Da bo do tega tako in tako nekoč prišlo, to sem popolnoma prepričana. Tajni dokumenti v Vatikanu pričajo, da je svet prenehal biti že štirikrat. Baje so ga uničili, v kakšem vrstnem radu ne vem, ogenj, poplava, potres in veter.

Ne morem pa trditi, da ti tajni dokumenti v resnici obstoje, vendar smatram, da je popolnoma verjetno, da je naš planet ustvarjen iz nerada, (ki ga je povzročila neka gromozanska sila), ki je nekoč morda imel ime čisto drugačno od zemlje, a je morda bil isti kot zemlja. To so stvari s katerimi se človeštvo niti ni potrebno ukvarjati. Do resnice o našemu začetku, oziroma o začetku Zemle, če bomo znali svet obdržati, bodo morda prišli neki zanamci, ki nam bodo verjetno prav malo podobni.

Verjetnejše je, da to vedo bitja na nekem drugem planetu.

Smatram, da človek ima provico do svobodnega premišljevanja. Če se danes biologji bavijo z možnostjo ustve takega človeka, ki bo jedel travo in seno, čemu se ne bi smeli ukvarjati z iskanjem Boga! Bog je po mojem razumam le konvencionalno ime za zagonetko, ki nam je dala življenje. Greši tisti, ki misli, da trdim da Boga ni. Bog je. Vprašanje je le, če je naša predstava o Bogu točna. Celo ateisti se ukvarjajo z iskanjem Boga z začetkom o življenju, ki je začelo v večnosti. Večnosti je v resnici neizmernost prostora. Bog je življenje. Kdo je Bog?

"Jerusalem Bible" pravi takole:

slošno ime za Boga je bilo Elohim,

kar je oblika v množini. Morda Bog je to množina veličanstva. Morda Bog ni bil sam, ko je reklo: "Ustvarimo človeka". Morda je to bila diskusija med Bogom in njegovim dvorom.

Resnica je tudi, da Adam ni bil prvi človek, ampak da je Adam skupno ime za človeštvo. Tako razlagata sv.

pismo, ki nas uči, da je MIR vrenota s katero bo človeštvo doseglo

večnost. Zato naj bi prvenstveni cilj

človeštva bil mir.

Pavla Gruden

OVIRAN RAZVOJ SLOVENSKE MANJŠINE

CELOVEC - Vodstvi obeh osrednjih organizacij Slovencev v Avstriji, Zveze slovenskih organizacij in Narodnega sveta koroških Slovencev, sta ocenili sedanje razmere na narodno politični fronti.

Kar zadeva položaj manjšin, sta vodstvi obeh organizacij ugotovili, da je ves razvoj dogodkov po sprejemu sedmojulijske zakonodaje pokazal, da gre za takšno zakonsko ureditev, ki omejuje in ovira enakopraven razvoj slovenskih manjšin v Avstriji. Ta položaj se še bolj zaostruje spričo stalnega političnega pritiska, katerega cilj je prisiliti manjšino, da bi vstopila v manjšinski sestav in tako posredno priznala sedmojulijsko zakonodajo.

K temu je treba dodati še

poskuse proti slovenskim

aktivistom, in pa nabrdano

hujškanje, ki prihaja iz

znanih nemškonacionalističnih centrov.

V zvezi z bližnjimi občinskim volitvami (kot je znano, pristopata osrednji organizaciji k njim iz različnih izhodišč), je v izjavi rečeno, da so izhodišča Zveze slovenskih organizacij na eni, ter Narodnega sveta koroških Slovencev na drugi strani, odraz obstoječih političnih in socialnih razmer na dvojezičnem ozemlju Koroške; te razlike pa obeh organizacij ne bodo ovire pri nadaljnjem skupnem nastopanju v prid uresničitvi sedmega člena državne zakonodaje. Da bi določbe tega člena postale stvarnost, si bosta organizaciji še nadalje prizadevali, da pride do konstruktivnih in enakopravnih pogovorov z avstrijsko vlado, hkrati pa bosta z resničnim položajem še nadalje seznanjali tudi mednarodno javnost.

Novice in zanimivosti

OD PASTIRJA DO IZUMITELJA

БЕОГРАД - 12. marca je minilo 44 let od mrtvi učenjaka in izumitelja Mihajla Pupina. O tom znanstveniku svetovnega slovesa je bilo že veliko napisanega v vseh svetovnih jezikih. Mihajlo Pupin, matematik in fizik, se je rodil 1858. leta v banatski vasi Idvor. Otroška leta je preživel na kmetiji pri starših, s šestnajstimi leti pa se je podal v svet. Leta 1874 se je izkrcal v New Yorku, ne vedoč kod in kam. Metem ko je delal kot pastir, kurjač, čistilec avtomobilov in delavec v tovarni, se je pridno učil. Že leta 1879, točno pred sto leti, je z odliko napravil sprejemni izpit na univerzi v Kolumbiji.

Prav na tej univerzi je bil kasneje 4 desetletja profesor

na oddelku za elektrotehniko. V tem času je odkril vrsto izumov, ki predstavljajo epohalna odkritja. Ob koncu stoletja je bil proglašen na spisku 400 najbolj uglednih Američanov.

Toda ta znanstvenik jugoslovanskega rodu nikoli ni pozabil na svoj rodni kraj. To je dokazal tudi v svoji knjigi, kjer opisuje svoje življenje pod naslovom "Od pastirja do izumitelja", ki je bila prevedna v 18 jezikov.

НОВО МЕСТО - 160 novomeščanskih malčkov je dobilo dolgo pričakovani novi dom. V krajevni skupnosti Bršlin je skupnost otroškega varstva iz Novega mesta odprla nov vrtec, v katerem sta tudi dva oddelka, namenjena za organizirano predšolsko varstvo Romov (Ciganov).

POSAVJEIMA SVOJO ZBORNICO

Posavje je povezano z novo medobčinsko ustanovo, z gospodarsko zbornico, ki ima sedež v Brežicah.

Enotna zbornica bo preko združenega dela laže skrbela za skladnejši napredek regije, v kateri se interesi že od nekdaj močno prepletajo.

Pridružila se bo usklajevanju občinske, komunalne in stanovanske izgradnje, varstva okolja, planiranja, splošnega ljudskega odpora. Vse to je sprejela v program kakor tudi dogovarjanje za številna druga pomembna razvojna področja tja do prizadevanj za hitrejši razvoj zaostalih krajevnih skupnosti.

svojega dela, in po drugi, da združijo posamečne interese pri uveljavljanju v splošni družbeni interes.

Ko je odgovarjal na vprašanje, kako republike sodelujejo pri rešavanju skupnih ekonomskih problemov v Jugoslaviji, je posebej opozoril na jugoslovansko federativno ustavno ureditev in na suverenost vsake republike in pokrajine. To pa hkrati pomeni tudi njihovo odgovornost pri urejanju skupnih vprašanj, je pojasnil predsednik slovenskega izvršnega sveta. Seveda prihaja do različnih mnenj in stališč, vendar na primer že sistem odločanja v zboru republik in pokrajin v skupščini SFRJ zagotavlja, da sklepi veljajo še takrat, ko so sprejeti s popolnim soglasjem vseh republik in pokrajin.

SAVINJI

(Zelo prosto po Gregorčiču)

Krasna si bistra hči višin, ko tam pri Rinki še izvirš, izpod savinjskih še planin v dolino svojo pot ubira — krasna si, hči planin!

Tvoj tek tam živ je, je legak, ko hod deklet s planine, tam čista si kot gorski zrak, šumilaš glasno kot sprev krepak planinske je mladine — krasna si, hči planin!

V začetku kot nebo si plava, še taka si kot ob izviri, potem postajaš vse bolj rjava, iz tvojih vod le smrad se širi. Vsa brozga se je vanje zlila, tovarniška odplaka vsa, kot da bi greznica bila in da nesnago vso si spila iz kanalov, jadna hči planin!

Postajaš vedno bolj usranka, ko se do Celja privališ, saj vse povsod in brez prestanka umazanijo le vloviš — ne, nisi več planin pozdrav, nosilka gnusnih si vonja!

Namesto da ljubo šumlaš, še bolj ozračje zavinjaš, ki je itak vse nemarno, saj v Celju imajo cinkarno...

Pri Rinki voda, še vsa plava, si v Celju reka blatno rjava, so vode twoje zastrupljene, ni ribe v tebi več nobene!

Spomni se zdaj, Savinja rjava, če človek v tebi kdaj zaplava, da vsak pri priči utopi se, ker neusmiljeno vsak zastrupi se. Nikar ljudi več v smrt ne pahn, usmili se jih in — usahni!

Ohrani starim sred srca se bolesti, a prelep spomin, saj je Savinja prejšnje čase bila res — bistra hči planin...

VRNILISO SE

Pred tremi tedni se je vrnila v domovino družina ing. Ivana Žigona. V Avstraliji so živelinkaj več kot deset let. Pred prihodom v Avstralijo so živelj nekaj let v Afriki, kjer je bil Ivan zaposlen kot gradbeni inženir pri gradnji velikih jezov v Abesiniji. Tu pa je bil zaposlen pri mestni vodvodni upravi. Poleg poklicnega dela se je bavil tudi z arhitekturo in drugim znanstvenim delom. Mi ga poznamo predvsem kot arhitekta. Nam Slovencem je zapustil dva spomenika: po njegovem načrtu je zgrajena slovenska cerkev v Merrylandsu in spomenik pri društву TRIGLAV, na katerem stoji popresje Ivana Cankarja.

Poleg tega je naredil tudi načrte za slovenske domove v Sydneju, vendar žal ti načrti so ostali le na pergamentih. Rad je pomagal z načrti in z nasveti pri gradnji hiš našim rojakom. Vendar pri vseh teh delih je od nekaterih žel več nahvaležnosti kot pohvale ali priznanja. Kakor že kdo misli, Slovenci smo pač radi dostikrat nahvaležni, vsekakor naredil je svoje in plačal svoj narodni dolg. Njegova dela bodo pričala vsem nam in zanamcem. Brezvoma pa je, da je med mani tudi le veliko hvaležnih src. Hvala ti Ivan za vse in tudi za sodelovanje in prispevke za našo slovensko stran v listu

Naše Novine. Želimo vam vsem prav prijetno bivanje v domovini in veliko lepih uspehov. Nasvidenje doma ali pa zopet z Sydneju.

Bili smo na ohceti

V nedeljo 35. marca sta si v slovenski cerkvi v Merrilandsu objubila večno zvestobo SONJA VIDIC in CHRIS BELL. Nevesta je iz znane slovenske družine, ženin sicer Avralec, je pa poznan televizijski igralec na kanalu 10.

Kljub narodnostni mešanemu zakonu je bila kar prava slovenska ohcet. Poročne obrede je opravil g. patar Valerian, po obradu pa se je svatovanje odvijalo v društvenih prostorih na hribčku v Horsley Parku. Odborniki in društveni

delavci so res okusno pripravili svatovsko dvoranje in mize. Vsi so se potrudili, da bi bilo vse najlepše in najokusnejše. Zato se je ohcet tudi temu primerno odvijala. Jedlo in pilo, plesalo in veselilo se je prav po slovenski navadi.

K splošnemu razpoloženju je seveda pripravila harmonika Štefana Šerneka in z njim njegov orkester. Veselje je trajalo dolgo v noč, seveda reporter teh vrstic je preje omagal in ni dočakal zore ssvati. Za "šrange" so se žal prepozno spomnili, vendar smo po stari navadi počakali pri vhodu ženina in nevesto s harmoniko, jim zaželili res vse najlepše v zakonu in moralu sta popiti vsak čašo rujnega vinca. Ker se bodo svadbe še v

budče vršile na slovenski način, bi bilo želeti, da bi jim dali več povidarka, kot na primer da se vpeljejo slovenski običaji kot je "šrange", narodne noše in

púodobno. Tudi to je del naših običajev in del naše kulturne dediščine.

Novopročencema še enkrat naše čestitke in obilo lepega družinskega življenja!

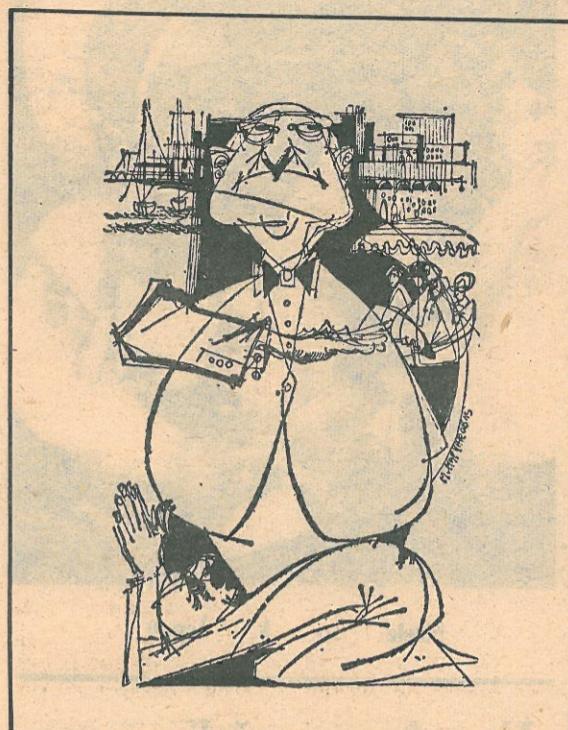
RAZSTAVA BELOKRANJSKIH BIN

METLIKA - V prostorih vinske kleti Kmetijske zadruge v Metliki je bila te dne pokušnja vina. Članji vinogradniškega društva Bele krajine pripravljajo namreč vinsko razstavo, ki bo predvidoma od 27. do 30. marca v Semiču, še pred tem pa je treba resnično izbrati najkvalitetnejša vina in pa zlasti tista, ki se ponašajo z vsemi prednostmi tamkajšnjih vin.

Jugoslovan Bojan Križaj je z drugim mestom v veleslavnu za svetovni pokal dosegel doslej svoj največji tekmovalni upeh, saj je za zmagovalcem Ingemarjem Stenmarkom, ki je dobil še deveti zaporenni veleslav, zaostal le za 71 stotink sekunde. Jugoslovanski upeh v Heavenly Valleyu pa je dopolnil Boris Strel s sedmim mestom in novimi devetnajstimi točkami svetovnega pokala.

AFORIZMI

Urednici! Štampajte mi aforizme dok sam "niko". Kad budem neko, reći će vam sve u lice.

*

Izvinite, ja bih vam se pret(po)stavio, ali moram ostati vaša sijenka na mojoj imenu.

*

Prepotentni. Granica moje trpeljivosti bliži se ivici nestreljivosti.

*

Ovdje me iz kulture se raju svakog dana iz čistog mira.

*

Što vredi kad nisam brava za svaki ključ, a nasilno ne volim da me otvaraju.

*

Komu fali "daska u glavi" nek je traži u sopstvenom stablu.

*

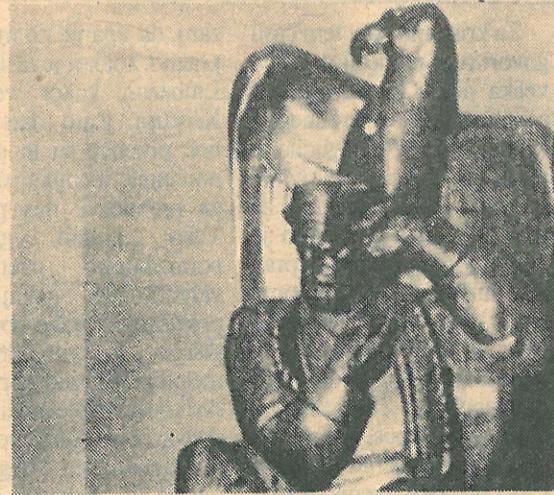
Mojih "pet minuta" drugi dočekuju.

*

Izdali me ljudi. Izdala me žena. Izdala me Domovina - Pa to je da te pamet izda.

Slavko Šparovac

**Crnogorsko kulturno-umetničko društvo
"NJEGOŠ", SYDNEY**

**ORGANIZUJE U SUBOTU, 14 aprila
ZABAVU**

u prostorijama EAST TERRACE, Bankstown
(sala grčke pravoslavne crkve)

- Narodna i zabavna muzika
- Organizatori vam pripremaju, kao i uvek, jedno prijatno iznenadenje.
- Uz odličnu kuhinju, hladna pića i dobru poslugu prijatno ćete provesti još jedno veče. Ulaz 3. dolara.

UPRAVA C.KUD "NJEGOŠ"

Molimo roditelje da nedovode decu ispod 12 godina starosti

Svi radovi konkurišu za 'Njegoševu nagradu'

Zemljo Moja

Želeta bih da sam lasta visoko da poletim, tebi dome moj da se vratim.

Dome moj zemljo moja mila, u tebi sam najsretnija bila.

Želeta bih staru majku da si vidim, zemljo moja tebi da se divim.

Za suze i bol u tebi nisam znala, zemljo moja toliko sreće si mi dala.

Sama ovde u tudini sedim o tebi mislim, tebi draga zemljo želim da se vratim.

Zemljo moja cvetaj mi i rasti, budi kao što si uvek bila i veruj mi ja znam, jednog dana će da sa otvorenim srcem kažem, zemljo moja zauvek sam se vratila.

Marijana Bahun

Neznam

Jedna mi ruka maše osmjeh Šaljem joj srcem ranjenim isto.

I neznam, da li je tuga to, il grije, Sto mi je pogled lažno zablisto.

Slavko Šparovac

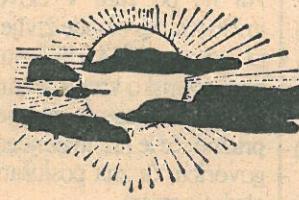
DOMOVINO

Tu smo svi iz svih zemalja svijeta bjeli, crni i žute puti sa istim ciljem u borbi za život izgubljene nade oholi i kruti.

U toploj sobi u krugu svog doma uz djecu našu sjećanje se budi što će biti od njih u tudini rastu dal' će ikad' od njih izrast sretni ljudi.

Domovina! ta mala riječ toliko toplo odzvanja ko jeka oplakana nizom svih proteklih dana hoćel' opet sunce ogrijat nas njeni jer djeca smo njena i žali za nama.

Capari Štefica

PESMA MRTVOM DETETU

Najlepše je zvati se majka, od reči te postaje i bajka, i želeta sam da me ona zove tako, da i ja budem ko' što je svako.

Ali' strašno se nešto desi jednog dana, od čega se razjapi velika rana.

I krvavi rana sve više, više, gubi se glas tiše i tiše.

I onda nastadoše strašne muke, oči se mute, a grče ruke. Ali' kad se detinjeg setim plaća, bol prestaje, a srce ojača.

"Devojčicu imaš", doktor mi reče, u trenu zanemeh od sreće. Ali' srca ode, kad čuh opet glas, "Da li će živeti, postoji li spas".

Ožašto opet tako? Zašto je sretniji od mene svako? U neizvesnosti živim, nemogu više, ja hoću svoje dete da živi, da diše.

Ali' niko' ne nade reči za boli moje, jer reči utehe za to ne postoje. Govore mi nemi, pogledi puni sete, umire ti majko rođeno dete.

A onda nesretnog oca videh, smrknuto lice, suze u očima, ukočene vilice. Bolni mu se jecaj ote iz grudi, kao da moli, pomozite ljudi.

Naše je čedo mrtvo, bez života.

U duše i tela uđe nam

strahota.

Suze se slediše u tenu, neće da iskape, samo rane u srcima krvare i jape.

Srce se skameni, ledena stena, postadoh otsečeno drvo, nisam više žena. Žena je svaka rodena, majka da bude, da cveta uz dete od sreće lude.

Da na rukama ljulja, nad njim da bdi, da u noćima uz kolevku sedi. Da pogledom pomiluje celo biće, sa detinjim osmehom zora da joj svice.

Ali' ja to nikad doživeti neću, u grob ja sahranih sreću. Sad lutam po groblju i neznam gde će, da stavim ruže i upalim sveću.

Tražim tu kolevku večnu, susama da zalijem grudvu zemlje na grudi da privijem, da zakukam umesto da se smejem, telom svoje detence da zagrejem.

Da pevam dečje uspavanke, kao što čine sve druge majke. Ali' neznam gde su je sahranili, gde je, ko je sada ljulja, ko li je greje.

I zato su moje oči izgubljene, hladne, nemogu podojiti njene usne gladne. I živim jel, živa nemogu u grob, od patnje i bola ja postadaoh rob.

Vera Stojadinović

Rana u Rani

Zalud ko pas latalica skitam, Oko kuće snova skrite u voćnjaku.

Ne vredi - za tebe, nikoga da pitam

Jer ti si nestala u gustome mraku.

No ja ipak skitam blagoslijajući čudo Da ču te sresti, izniklom iz neba. Stopi se sa srca, o, ti ledna grudo, Dok postoji nuda, vjerovati treba.

Lutajući našim stazama skrivenim, Već tri leta davnih, Jeseni, i Zime, Stresoh se od bola drhtajem ledenim: - Vidjeh trag s svježe ranjavane Breze, Netko preko naših - svoje urezo je ime.

Slavko Šparovac
Melbourne

NOĆ UMIRANJA (pesma DARVINU)

Kiša. Voda, munja sneba sjeva huk vetra lomi se kroz granje tresak vala udara o stenje.

More ječi zemlja podrhtava.

Lelek žena, dece. Zapomažu ljudi, stoletna stabla lebde po zraku nebo sjeva ko da gori. Priroda daje ali' i kaznjava.

Nekad bilo selo - juče grad nočas gori sve se ruši il' voda razara. Umru ljudi, deca se guše, nema ko da ih spasi.

Priroda besni ko neman razara do juče znojem natopljeni rad. A sutra kad dode i svane dan videće se samo pust i uništen sjaj.

LIK

Danas sve to prošlost krije ali' sećanja bole ko i ranije. Kad kad broz grudi zastruji munja i sećanja buknu ko dolazeća oluja.

Nastaje orkan, u meni sve se menjaju.

Dolazi ona. Nošena vетром ali' talasom sora. Na krilima lasti, vizudkom voza što se slija iz daljina.

Srce skoči, zagra do cigare misli se roje tamo gde se slika njena skriva.

Pamet stane, sve se menjaju a lik njen ko bujica letnja u misli se slija.

Sve huji, treperi i vetrice bruji kroz uvelo lišće što ga nekad voli ali' crna tmina u prah ga stvorila....

I sad kroz sećanja kadkad bol se rodi.

Živorad Lukić

AFORIZMI

Ne podnosim ljudi kojima je Domovina u džepu, a patriotizam u stomaku.

Ne "citirajte" po meni... već mene.

Mi smo vrlo požrtvovani. Ne pokazuju li to i broj žrtava u medusobnom obračunu?

Pravda i istina su dva slijepca. Jedna drugu vodi, idu zajedno, a tako su daleko jedna od druge.

Svijet je zaista mali. Moram se zadovoljiti urednikovom ladicom u nedostatku životnog prostora.

Kako si inače? Eto tako... relativno. A ti..? Isto tako - Životinjari se...

Slavko Šparovac